

Polická knihovna a vzdělávání dospělých

Věra Plachtová

Když mě Bobina oslovila se žádostí o napsání pár řádků o vzdělávání dospělých, napadlo mě, že to dělají i jinde a také dobře. A pak mi začali před vnitřním zrakem defilovat naši senioři při debatách nad společně přečtenými stránkami z knih, návštěvníci našich výstav a dalších akcí s obdivnými pohledy nad výtvyry těch, kteří žijí mezi námi. Připomněla jsem si nadšené vyprávění studentů polické univerzity, když se přijdou pochlubit, s kým se to setkali na přednáškách. Ano, asi se máme čím chlubit. Totiž tím, že se dokážeme společně domluvit a společně přichystat akce pro své spoluobčany. A tak si přečtěte o „Společném čtení se Senior klubem Ostaš“, o projektu „Žijí mezi námi“ a o „Polické univerzitě volného času“.

Díky nápadu paní starostky z roku 2008 jsme se již 16krát v knihovně sešli se seniory nad knihou. Od podzimu do jara se jednou měsíčně koná v knihovně setkání při společném čtení. Díky spolupráci se Senior klubem Ostaš jsme získali kvalifikovaného (bývalý herec) a nadšeného předčítače v osobě pana Františka Pivoňky. Při kávě, čaji a drobných zákuscích se vydáváme na procházky českou literaturou. První zimu jsme se sešli čtyřikrát nad stránkami knih regionálních autorů. Další zimní období přineslo již šestero setkání a výběr knih se rozšířil na celou českou literaturu. Věřím, že snad už vznikla trochu i tradice navazující na „černé hodinky“, při kterých se vyprávělo a četlo v dobách dřívějších. Jsem vděčná za tuto příležitost, kdy výběr čtených autorů je jen na mně a já se vracím ke knihám, které mě zaujaly, a třeba tím i trochu pomohu propagaci české literatury.

Další setkání jsme si domluvili v září a já se už těším. Na příjemně naladěné i přemýšlivé seniory, na předčítání pana Františka Pivoňky, na zajímavé stránky knih.

I další aktivita knihovny svědčí o dobré spolupráci knihovny s radnicí. O projektu „Žijí mezi námi“ řekla paní starostka Mgr. Ida Seidlmanová: „*Na tento projekt mě přivedlo setkání se Zdeňkou Krtičkovou, místní občankou. Jednou, a je to dost dlouho, mi přinesla k prohlédnutí svá amatérská fotoalba. Uvědomila jsem si, že kromě toho je její vášní zpěv, houbaření... Že vlastně mezi námi žije hodně nenápadných lidí, kteří kromě svých profesí mají zajímavé záliby, jež by mohli prezentovat a obohatit tím i ostatní. Projektu se velice ochotně ujala naše knihovna.*“ A tak se zrodil cyklus výstav, na kterých lidé předvedli své sbírky nebo výsledky svých tvořivých koníčků. Některé výstavy doplnily i výtvarné dílny – další svědek místní spolupráce, tentokrát s učitelkami naší základní školy, které se proměnily v lektorky.

Celý cyklus není časově ani jinak omezen, a tak v jeho rámci chystáme další akce, např. výtvarné dílny, setkání s místními autory atd. Prostě chceme ukázat, že i bez velkých nákladů se dokážeme bavit i vzdělávat z místních zdrojů.

Poslední akcí v rámci vzdělávání dospělých, která zde má být připomenuta, je Polická univerzita volného času. Knihovna je její velkou příznivkyní, ale na jejím zrodu ani chodu nemá žádné zásluhy. Od začátku se snažíme vytvářet studijní zázemí a hlavně v prvních ročnících jsme pomáhali studentům se získáváním studijní literatury. O vzniku a činnosti necháme promluvit jejího studenta a zároveň univerzitního kronikáře pana ing. Václava Eichlera v Almanachu z roku 2009: „V listopadu roku 2000 byla v Polickém měsíčníku zveřejněna informace Komise pro rodinu a volný čas o plánovaném zahájení prvního ročníku univerzity třetího věku. Souběžně byl vydán i programový leták s upřesňujícími informacemi a krátce poté následovalo pozvání ke studiu, ve kterém byl již nastíněn program univerzity. Zde bylo mimo jiné uvedeno, že univerzita má být polickou v pravém slova

smyslu, že bude využívat především témat z bohaté historie města, ale i z jeho současnosti a nebude se vyhýbat ani tématům regionálním. Toto zaměření bylo nakonec a ku prospěchu věci rozšířeno na další témata, dá se říct bez omezení. Vzhledem k tomu, že ne všichni zájemci byli z řad těch třetího věku, byl název pozměněn na Polickou univerzitu volného času a dveře otevřeny prakticky pro každého.“ A univerzita funguje dál. Na závěr snad jen pár slov iniciátorky a neúnavné organizátorky, naší paní starostky Mgr. Idy Seidlmanové:

Kdo je moudrý?

Kdo se učí od každého. Talmud

Polická univerzita volného času je již jedenáctým rokem mojí srdeční záležitostí, třešinkou na dortu. Zdrojem poznávání, příjemných setkání, radostí.

Za dobu její existence jsme uskutečnili bezmála 120 přednáškových odpolední, vyslechli 130 přednášek. Před studenty se vystříдалo 108 přednášejících. Někteří opakovaně.

Přátelé Vlasta a František Klapalovi byli od prvopočátku mými největšími spolupracovníky, rádci, podporovateli. Výlety pod jejich taktovkou byly nezapomenutelné. Věřím, že všech jednadvacet výjezdů v každém z nás zanechalo příjemnou stopu poznání.

Je příjemné se ohlédnout zpět a nelítovat. Líbí se mi výrok jednoho ze „studentíků“, že on na univerzitu chodí především pro „dojmování“.

Každý z nás může mít, a má, k účasti důvod jiný. Přála bych nám všem, abychom se ještě dlouho ve zdraví scházeli.

Studnice témat je nevyčerpatelná!